

สรุปผลการวิจัย อภิปรายและขอเสนอแนะ

งานวิจัยเรื่อง "ความคิดเห็นของครูที่มีต่อปัญหาทางการ เรียนของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่สองในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด นครปฐม"

จุดมุ่งหมายในการวิจัย

เพื่อศึกษาความคิดเห็นของครูที่มีต่อปัญหาทางการ เรียนของ เด็กที่ไล่เลื่อนจากชั้น ประถมศึกษาปีที่ ๑ ขึ้นชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ ตามเกณฑ์การวัดและประเมินผลของหลักสูตร ประถมศึกษา พุทธศักราช ๒๕๒๑ ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถม ศึกษาจังหวัดนครปฐม

วิธีดำเนินการวิจัย

๑. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ครูชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ สังกัด สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดนครปฐม ทุกโรงเรียนมีจำนวน ๒๕๗ โรงเรียน ละ ๑ คน โดยการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย ซึ่งได้กลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น ๒๕๗ คน

๒. เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถาม ๑ ชุด แบ่งออกเป็น ๒ ตอน ได้แก่

ตอนที่ ๑ เกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ ๒ ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาทางการ เรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ ๒ ซึ่งแบ่งออกเป็น ๒ ประเภท ได้แก่

๒.๑ ปัญหาเกี่ยวกับการเรียนโดยทั่วไปของนักเรียน

๒.๒ ปัญหาที่เกิดจากการเรียนใน ๔ กลุ่มประสบการณ์

๓. การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลโดยอาศัยวิธีทางสถิติ ดังนี้คือ

๓.๑ ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม หาการอยละ

๓.๒ ปัญหาทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ หากา

X̄ และ S.D.

๓.๓ สำหรับคำถามแบบปลายเปิด ได้รวบรวมสรุปเป็นหมวดหมู่

และเรียงตามลำดับความสำคัญ

สรุปผลการวิจัย

๑. เกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า ครูส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุระหว่าง ๒๖ - ๓๐ ปี วุฒิ ป.กศ.สูงหรือเทียบเท่า จำนวนปีที่รับราชการ ๑ - ๕ ปี มีประสบการณ์ในการสอนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ ตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช ๒๕๐๓ ระหว่าง ๑ - ๕ ปี ส่วนประสบการณ์ในการสอนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ ตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช ๒๕๒๑ เป็นเวลา ๑ ปี ครูส่วนใหญ่สอนทุกกลุ่มประสบการณ์ และสอนระหว่าง ๒๑ - ๒๕ ชั่วโมงใน ๑ สัปดาห์

๒. ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ ซึ่งแบ่งออกเป็น ๒ ประเภท ได้แก่

๒.๑ ปัญหาเกี่ยวกับการเรียนโดยทั่วไปของนักเรียน ครูส่วนใหญ่มีความเห็นว่า นักเรียนมีปัญหามากในเรื่อง การไม่หาความรู้เพิ่มเติม การคิดแก้ปัญหาด้วยตนเองอย่างมีประสิทธิภาพ การมีอุปสรรคประกอบการเรียนรู้ครบ การใช้แหล่งวิชาเพื่อการค้นคว้าหาความรู้ เช่น ห้องสมุด เป็นต้น และการเรียนตามความสามารถเป็นรายบุคคล โดยวิธีค้นคว้าด้วยตนเอง ส่วนเรื่องอื่น ๆ เป็นปัญหาน้อย

๒.๒ ปัญหาที่เกิดจากการเรียนใน ๔ กลุ่มประสบการณ์

๒.๒.๑ ปัญหาที่เกิดจากการเรียนในกลุ่มทักษะ (ภาษาไทย)ทุกเรื่องมี

ปัญหาที่น้อย

๒.๒.๒ ปัญหาที่เกิดจากการ เรียนในกลุ่มทักษะ (คณิตศาสตร์) นักเรียน มีปัญหามากในการอ่านนาฬิกาและบอกเวลา นอกนั้น เป็นปัญหาน้อย

๒.๒.๓ ปัญหาที่เกิดจากการ เรียนในกลุ่มสร้าง เสริมประสบการณ์ชีวิต นักเรียนมีปัญหาน้อยทุก เรื่อง

๒.๒.๔ ปัญหาที่เกิดจากการ เรียนในกลุ่มสร้าง เสริมลักษณะนิสัย นักเรียนมีปัญหาน้อยทุก เรื่อง

๒.๒.๕ ปัญหาที่เกิดจากการ เรียนในกลุ่มการงานและพื้นฐานอาชีพ นักเรียนมีปัญหาน้อยทุก เรื่อง

อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษาปัญหาทางการ เรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ ซึ่งแบ่งออก เป็น ๒ ประเภท คือปัญหาทางการ เรียนโดยทั่วไป และปัญหาที่เกิดจากการ เรียนใน ๔ กลุ่ม ประสบการณ์ มีข้ออภิปรายผลการวิจัย ดังนี้

๑. จากตารางที่แสดงระดับของปัญหา จะเห็นว่าทุกตารางครูตอบว่านักเรียน มีปัญหาน้อยในเกือบทุกข้อกระทง การที่ข้อมูลแสดงออกมาดังนี้ ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ดูการตอบ แบบสอบถาม เห็นว่า เนื่องจากการจัดระดับของปัญหาในแบบสอบถาม ไม่มีปัญหาระดับปานกลาง ครูจึงแสดงปัญหาทางการ เรียนของนักเรียนให้อยู่ในระดับที่เป็นปัญหาน้อย ทั้งนี้อาจเป็น เพราะครูเกรงว่า หากตอบว่าเป็นปัญหามาก จะกลายเป็นข้อบกพร่องในการสอนของครู

๒. ถึงแม้ว่าการจัดระดับของปัญหาจะอยู่ในระดับที่เป็นปัญหาน้อย แต่ค่าเฉลี่ยมีค่า ตั้งแต่ ๒.๑ ขึ้นไปเป็นส่วนใหญ่ ทั้ง ๆ ที่ช่วงความห่างของค่าเฉลี่ยที่เป็นปัญหาน้อย เท่ากับ ๑.๖ - ๒.๕ ก็นั้นแสดงให้เห็นว่า ถึงแม้ครูจะแสดงความคิดเห็นอยู่ในระดับของปัญหาน้อย แต่ก็ยังเป็นช่วงคะแนนเฉลี่ยค่อนข้างสูงของระดับปัญหาน้อย

๓. ปัญหาการเรียนทั่วไป พบว่า นักเรียนมีปัญหามากในการไม่หาความรู้เพิ่มเติม การคิดแก้ปัญหาด้วยตนเองอย่างมีประสิทธิภาพ การมีอุปกรณ์ประกอบการเรียนครบ การใช้ แหล่งวิชาเพื่อการค้นคว้าหาความรู้ เช่น ห้องสมุด เป็นต้น และการเรียนตามความสามารถ

เป็นรายบุคคล โดยการค้นคว้าด้วยตนเอง ซึ่งผู้วิจัยขออภิปรายในแต่ละเรื่อง ดังต่อไปนี้คือ

๓.๑ การไม่หาความรู้เพิ่มเติม และการเรียนด้วยวิธีการค้นคว้าด้วยตนเอง ซึ่งสนับสนุนงานวิจัยของ วิไล โบริ์เสวีวงศ์^๑ และศิริวรรณ กีไพบูลย์^๒ พบว่า การสอนให้นักเรียนสามารถค้นคว้าและรายงาน เป็นปัญหาในการจัดการเรียนการสอนของครูชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ และจากการสำรวจความคิดเห็นของครูชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ โดยหน่วยศึกษานิเทศก์จังหวัดพระนครศรีอยุธยา^๓ พบว่า ครูเห็นด้วยและไม่เห็นด้วยเท่า ๆ กัน กับวิธีการที่เด็กชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ สามารถเรียนแบบค้นคว้าได้ เพราะเด็กชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ เข้าเรียนในเกณฑ์การศึกษาภาคบังคับ ขาดพื้นฐานทางภาษาซึ่งยังอ่านหนังสือไม่ออก ครูจึงไม่สามารถสอนให้เด็กค้นคว้าด้วยตนเองได้

๓.๒ การคิดแก้ปัญหาด้วยตนเองอย่างมีประสิทธิภาพ เป็นปัญหาอยู่ในระดับมาก ซึ่งสนับสนุนงานวิจัยของประเสริฐ ฑูรเวท^๔ กล่าวว่า นักเรียนที่กล้าแสดงออกส่วนใหญ่จะเป็นเด็กที่เรียนเก่ง ทั้งนี้เนื่องมาจากครูขาดการส่งเสริม นักเรียนที่ไม่กล้าแสดงออก จึงเกิดปัญหาอยู่ในระดับมาก

๓.๓ การมีอุปกรณ์ประกอบการเรียนครบ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับของปัญหามาก

^๑วิไล โบริ์เสวีวงศ์, "ปัญหาการใช้หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช ๒๕๒๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ ในเขตการศึกษา ๒", หน้า ๑๐๕ - ๑๐๖.

^๒ศิริวรรณ กีไพบูลย์, "ปัญหาการใช้หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช ๒๕๒๑ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ ในเขตการศึกษา ๒", หน้า ๑๓๕ - ๑๓๘.

^๓หน่วยศึกษานิเทศก์จังหวัดพระนครศรีอยุธยา, "ความคิดเห็นของครูชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ ที่มีต่อการใช้หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช ๒๕๒๑".

^๔ประเสริฐ ฑูรเวท, "การศึกษาประสิทธิภาพการสอนชาว - เหตุการณ์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑".

ซึ่งสนับสนุนงานวิจัยของทวีศักดิ์ จันทรสาร ว่า นักเรียนขาดเรียนเพราะช่วยผู้ปกครองทำ
นา ทำไร่ ร้อยละ ๒๕.๒๐ นับว่าเป็นอัตราส่วนที่สูง ปัญหาทางการเรียนจึงมีสาเหตุเนื่องมา
จากการไม่สนับสนุนทางด้านการศึกษาของผู้ปกครอง

๓.๔ การใช้แหล่งวิชาเพื่อการค้นคว้าหาความรู้ เช่น ห้องสมุด เป็นต้น มีค่า
เฉลี่ยอยู่ในระดับของปัญหามาก เพราะโรงเรียนไม่เห็นความสำคัญของห้องสมุด ไม่จัดเตรียม
หนังสือเพื่อการค้นคว้าหาความรู้ให้แก่ นักเรียน ประกอบกับครูมิได้สอนให้นักเรียน เรียนโดย
วิธีค้นคว้าด้วยตนเอง

๔. ปัญหาการเรียนโดยทั่วไปนี้ มิได้เกิดจากการเรียนของนักเรียนเท่านั้น แต่มี
องค์ประกอบอื่น ๆ อีก เป็นต้นว่านักเรียนมีสุขภาพไม่ดี ขาดอาหารกลางวันรับประทาน ขาด
น้ำดื่ม น้ำใช้ที่สะอาด นักเรียนมีความรู้พื้นฐานไม่เท่ากัน ขาดความเชื่อมั่นในตนเอง อ่าน
หนังสือไม่ออก ขาดอุปกรณ์ประกอบการเรียน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความร่วมมือของหน่วยงานของรัฐ
ในท้องถิ่น ได้แก่ สถานีอนามัย สุขาภิบาลตำบล ที่จะให้บริการในเรื่องสุขภาพและน้ำดื่ม น้ำใช้
โรงเรียนควรจัดโครงการอาหารกลางวัน เพื่อบริการแก่นักเรียนยากจน ให้มีอาหารกลางวัน
รับประทานฟรี ผู้ปกครองควรให้ความร่วมมือและสนับสนุนทางด้านการศึกษา ตลอดจนการ
อบรมเลี้ยงดูให้เด็กเกิดความเชื่อมั่นในตนเองตั้งแต่เยาว์วัย และการช่วยเหลือแก้ไขในค่าน
การอ่าน การเขียน และการคิดเลขที่ถูกต้อง

๕. จากการเสนอแนะปัญหาเพิ่มเติมของครูชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ ปรากฏว่า
ครูไม่สอนซ่อม และเสริมนักเรียนที่อ่อน - เก่ง นักเรียนไม่สามารถรักษาคุณสมบัติตามจุด
ประสงค์ที่เรียนผ่านไปแล้วให้คงอยู่ตลอดไป ครูไม่สร้างเกณฑ์ในการวัดพฤติกรรมช่วยให้นัก
เรียนได้ผ่านจุดประสงค์ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากครูไม่มีเวลาเพียงพอ เพราะครูส่วนใหญ่เห็น
ว่า เนื้อหาของหลักสูตรมีมากเกินไป ไม่เหมาะสมกับเวลาที่กำหนดไว้ในหลักสูตร ประกอบกับ
ครูไม่ไปหาความรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับเกณฑ์การวัดและประเมินผล เพื่อให้ นักเรียนได้ผ่านจุด

*ทวีศักดิ์ จันทรสาร และคณะ, "การขาดเรียนของนักเรียนโรงเรียนประชาบาล
จังหวัดศรีสะเกษ".

ประสงค์อย่างเที่ยงธรรม หน่วยงานที่รับผิดชอบโดยตรง คือหน่วยศึกษานิเทศก์ ของสำนักงาน
การประถมศึกษาจังหวัด ขาดการอบรมและติดตามผลเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรประถมศึกษา
พุทธศักราช ๒๕๒๑

๖. ปัญหาการเรียนกลุ่มทักษะ (ภาษาไทย) ครูส่วนใหญ่เห็นว่าเนื้อหาและแบบ
ฝึกหัดมีมากเกินไป ครูสอนไม่ทันจึงข้ามเนื้อหาและแบบฝึกหัดบาง เรื่องที่ซ้ำกันในหนึ่งจุดประสงค์
ไป ทำให้นักเรียนมีความรู้ ประสบการณ์และทักษะที่แคบ เป็นปัญหาต่อการเรียนในชั้นต่อไป
เพราะนักเรียนขาดความรู้และทักษะพื้นฐาน เบื้องต้น

๗. ปัญหาการเรียนกลุ่มทักษะ (คณิตศาสตร์) พบว่านักเรียนมีปัญหามากในการอ่าน
นาฬิกาและบอกเวลา อาจเนื่องมาจากครูขาดอุปกรณ์ประกอบการสอน ซึ่งสนับสนุนงานวิจัย
ของกองวิจัยการศึกษา กรมวิชาการ^๑ ในเรื่องการใช้อุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอน
ครูได้ใช้ประกอบการสอนทุกกลุ่มประสบการณ์ ส่วนใหญ่ครูจะเป็นผู้ใช้เสียเอง นักเรียนไม่ค่อย
มีส่วนร่วมในการใช้มากนัก ทั้งนี้เพราะจำนวนอุปกรณ์มีน้อย ไม่เพียงพอกับจำนวนนักเรียน
เด็กยังบวกลบเลขไม่เป็น และมีใ้้นำไปใช้ในชีวิตประจำวัน

๘. การสอนในกลุ่มทักษะ (คณิตศาสตร์) ของครูส่วนใหญ่ยังฝังติดอยู่กับการสอน
โดยเน้นด้านความรู้ความจำ เช่น เกม ซึ่งสนับสนุนงานวิจัยของหน่วยศึกษานิเทศก์จังหวัด
พระนครศรีอยุธยา^๒ ว่า ครูผู้สอนส่วนใหญ่ยังคงใช้วิธีสอนแบบเกม คือครูเป็นศูนย์กลางของ
การบรรยาย นักเรียนนั่งฟังและซักถามเพียงส่วนน้อย ในเมื่อครูยังไม่สามารถเปลี่ยนแปลง
พฤติกรรมการสอน นักเรียนจึงยังเรียนแบบการจำ ไม่ยอมคิดและทำความเข้าใจ

^๑กองวิจัยการศึกษา, "การสำรวจสภาพการเรียนการสอนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑
และชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๒๒ ตามโครงการติดตามผลและประเมินผลการใช้
หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช ๒๕๒๑".

^๒หน่วยศึกษานิเทศก์จังหวัดพระนครศรีอยุธยา, "ความคิดเห็นของครูชั้นประถม
ศึกษาปีที่ ๑ ที่มีต่อการใช้หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช ๒๕๒๑".

๕. ปัญหาการเรียนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต ครูที่สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ ชากแกลงแหล่งข่าวในการสอนข่าว - เหตุการณ์ เนื่องจากนักเรียนส่วนใหญ่ในชนบทไม่มีหนังสือพิมพ์อ่าน ไม่มีวิทยุและโทรทัศน์ เมื่อครูมอบหมายงานให้นักเรียนไปค้นคว้าหาข่าว จึงเกิดอุปสรรค ซึ่งสนับสนุนงานวิจัยของประเสริฐ ฆนฺรเวท^๑ ว่า ครูส่วนใหญ่ใช้เวลาในคาบการสอนข่าว - เหตุการณ์ไปสอนกลุ่มทักษะแทน เพราะเห็นว่าไม่สำคัญจึงไม่สอน การแสดงออกของนักเรียนส่วนใหญ่ นักเรียนที่เก่งจะกล้าแสดงออก โดยออกมาเล่าขบถครั้งข่าวที่นักเรียนเล่าส่วนใหญ่จะเลียนแบบและซ้ำกัน ครูขาดการส่งเสริมนักเรียนที่ไม่กล้าแสดงออก ปล่อยให้ให้นักเรียนเล่าข่าวกันเอง โดยขาดการควบคุมกิจกรรมให้ดำเนินไปได้ด้วยดี

๑๐. การนำสิ่งที่เรียนไปใช้ในชีวิตประจำวัน เป็นอีกเรื่องหนึ่งของปัญหาการเรียนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต เช่น การปฏิบัติเกี่ยวกับอวัยวะส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย นักเรียนเรียนแล้วปฏิบัติแค่ที่โรงเรียนเท่านั้น หากนำไปปฏิบัติที่บ้านจนเกิดสุขนิสัยไม่ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากผู้ปกครองปล่อยปละละเลย ไม่ให้ความร่วมมือกับทางโรงเรียนอย่างจริงจัง อีกประการหนึ่ง เรื่องกฎจราจร นักเรียนเรียนแล้วก็ไม่สามารนำไปใช้ในในชีวิตประจำวันได้

๑๑. ปัญหาการเรียนกลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย ครูขาดความถนัดในการสอนดนตรี - นาฏศิลป์ ศิลปะศึกษา และพลศึกษา จึงละเลยไม่สอนในกลุ่มวิชานี้ เป็นผลให้นักเรียนขาดความรู้ ทักษะพื้นฐานและความศึกริเริ่มสร้างสรรค อันจะเป็นปัญหาในการเรียนชั้นสูงขึ้น

๑๒. ปัญหาการเรียนกลุ่มการงานและพื้นฐานอาชีพ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับของปัญหาน้อยทุกเรื่อง ซึ่งสนับสนุนงานวิจัยของ ฉวีวรรณ กীরติกร^๒ ที่ว่าอาชีพของผู้ปกครอง

^๑ประเสริฐ ฆนฺรเวท, "การศึกษาประสิทธิภาพการสอนข่าว - เหตุการณ์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑".

^๒ฉวีวรรณ กীরติกร, "การวิจัยความพร้อมของเด็กไทยเกี่ยวกับการเรียนการงานและพื้นฐานอาชีพ".

มีผลต่อการเตรียมความพร้อมของนักเรียน เกี่ยวกับการงานและพื้นฐานอาชีพ ผลปรากฏว่า นักเรียนเรียนงานบ้านได้มากกว่าร้อยละ ๔๐ งานเกษตร เรียนได้มากกว่าร้อยละ ๗๕.๗๕ ส่วนงานประดิษฐ์และงานช่าง เรียนได้มากกว่าร้อยละ ๕๕.๖๓

ข้อเสนอแนะ

สำหรับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

๑. สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดนครปฐม ควรบรรจุครูที่มีความรู้และความถนัดในบางกลุ่มประสบการณ์ โดยเฉพาะกลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย (ดนตรี - นาฏศิลป์) พลศึกษา และศิลปศึกษา) กลุ่มการงานและพื้นฐานอาชีพ (งานบ้าน งานเกษตร งานประดิษฐ์ และงานช่าง) เพราะจากความเห็นของครูส่วนใหญ่แสดงว่าครูไม่มีความถนัดในการสอนกลุ่มประสบการณ์ทั้งสองดังกล่าว

๒. ศึกษาให้เท่าทันควรให้การอบรมหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช ๒๕๒๑ ในแนวปฏิบัติมากกว่าทฤษฎี เพราะครูได้แสดงความเห็นเพิ่มเติมว่า ครูส่วนใหญ่ไม่เข้าใจและไม่สามารถปฏิบัติในเรื่องการวัดและประเมินผล คือครูให้นักเรียนมานจุกประสงค์อย่างไร หลักเกณฑ์ที่แน่นอน

สำหรับผู้บริหาร

ผู้บริหารควรจัดซื้อ จัดหาอุปกรณ์และคณะครูรวมมือกันผลิตอุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอนให้ครบทุกแผน เพราะผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนจะสูงหรือต่ำมิได้ขึ้นอยู่กับ การสอนของครูเท่านั้น แต่ยังขึ้นอยู่กับอุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอนอีกด้วย การเรียนของนักเรียนจึงจะมีคุณภาพเป็นที่น่าพอใจ

สำหรับผู้ปฏิบัติการสอน

ครูผู้สอนควรจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ส่งเสริมให้นักเรียนมีคุณสมบัติที่ตรงการ เน้น เช่น กิจกรรมส่งเสริมความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ การคิด วิจัยและตัดสินใจอย่างมีเหตุผล ความกระตือรือร้นในการค้นคว้าทดลอง ความมีระเบียบในการทำงาน ความกล้า

แสดงออกโดยคำพูด เขียน และแสดงความคิดเห็น การสังเกต ความรับผิดชอบในงานที่ทำ ความมีวินัยในตนเอง ความมีน้ำใจเป็นนักกีฬา รู้จักยกย่องผู้อื่น ความอดทน ความเสียสละ เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าส่วนตน และความซื่อสัตย์ ซึ่งต้องอาศัยความอดทนและขยัน ปลูกฝังอยู่ตลอดเวลาเมื่อครูมีโอกาส เพื่อเด็กรุ่นนี้จะได้เป็นประชาชนที่มีคุณภาพในอนาคต ขอเสนอแนะในการทำวิจัยต่อไป

๑. ควรศึกษาปัญหาทางการ เรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ ในเขตการศึกษา โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนด้วย
๒. ควร เปรียบเทียบปัญหาทางการ เรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ ในต่าง สังกัด เป็นค่นำว่า สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน กับ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการ ประถมศึกษาแห่งชาติ ในค่านผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนของนักเรียน
๓. ควรศึกษาปัญหาที่เกิดจากการ เรียนในแต่ละกลุ่มประสมการณ์ เพื่อจะไ้รู้ปัญหา ให้ลึกซึ้งยิ่งขึ้น

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย